

Izrek

1. Uredbo (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da lahko potnik, čigar let ima tri ali več urno zamudo, vloži odškodninsko tožbo na podlagi členov 6 in 7 te uredbe zoper dejanskega letalskega prevoznika, čeprav ta potnik in ta letalski prevoznik med seboj nista sklenila pogodbe in je zadevni let del paketnega potovanja, ki spada na področje uporabe Direktive Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih.
2. Člen 5, točka 1, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da je odškodninska tožba, ki jo je potnik na podlagi Uredbe št. 261/2004 vložil zoper dejanskega letalskega prevoznika, zajeta s pojmom „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ v smislu te določbe, čeprav med tema strankama ni bila sklenjena nobena pogodba in je bil let, ki ga je opravil ta letalski prevoznik, določen s pogodbo o paketnem potovanju, ki vključuje tudi nastanitev, sklenjeno s tretjo osebo.
3. Člene od 15 do 17 Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da odškodninska tožba, ki jo potnik vloži zoper dejanskega letalskega prevoznika, s katerim ta potnik ni sklenil pogodbe, ne spada na področje uporabe teh členov, ki se nanašajo na posebno pristojnost za potrošniške pogodbe.

(¹) UL C 190, 4.6.2018.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. marca 2020 – Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki
AE/Evropska komisija**

(Zadeva C-244/18 P) (¹)

(Pritožba – Državne pomoči – Kapitalski vložek in jamstva države – Pojem državne pomoči – Pojem „ugodnost“ – Načelo zasebnega akterja – Merilo zasebnega vlagatelja – Obveznost skrbne in nepristranske preučitve, ki jo ima Evropska komisija – Sodni nadzor – Dokazno breme – Pojem „podjetje v težavah“ – Smernice o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje – Obvestilo o poroštvih – Začasni okvir za leto 2011 – Znesek pomoči, ki ga je treba vrniti – Obveznost obrazložitve, ki jo imata Komisija in Splošno sodišče Evropske unije)

(2020/C 215/06)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (zastopniki: I. Drillerakis, E. Rantos, N. Korogiannakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou in G. Psaroudakis, dikigoroí)

Druška stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: É. Gippini Fournier in A. Bouchagiar, agenta)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 1. februarja 2018, Larko/Komisija (T-423/14, EU:T:2018:57), se razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče s to sodbo zavrnilo prvi del prvega tožbenega razloga v delu, v katerem se je nanašal na poroštvo, ki ga je družbi Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE leta 2008 odobrila grška država in ki se je nanašalo na posojilo 30 milijonov EUR, ki ga je tej družbi dala ATE Bank.

2. Pritožba se v preostalem zavrne.
3. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
4. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 190, 4.6.2018.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 11. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zoper
SF**

(Zadeva C-314/18) ⁽¹⁾

*(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ –
Evropski nalog za prijetje – Člen 5, točka 3 – Predaja, za katero je določen pogoj, da se zadevna oseba vrne
izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali varnostni ukrep, vezan na odvzem
prostosti, ki ji je bil izrečen v odreditveni državi članici – Trenutek vrnitve – Okvirni sklep
2008/909/PNZ – Člen 3(3) – Področje uporabe – Člen 8 – Prilagoditev kazenske sankcije, izrečene
v odreditveni državi članici – Člen 25 – Izvršitev kazenske sankcije v okviru člena 5, točka 3, Okvirnega
sklepa 2002/584/PNZ)*

(2020/C 215/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranka v postopku v glavni stvari

SF

Izrek

1. Člen 5, točka 3, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami v povezavi s členom 1(3) tega okvirnega sklepa ter s členom 1(a), členom 3(3) in (4) in členom 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji, kakor sta bila spremenjena z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da je odreditvena država članica – če izvršitvena država članica za predajo osebe, ki je njen državljan oziroma prebivalec in zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega postopka, določi pogoj, da se ji ta oseba po zaslišanju vrne, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali varnostni ukrep, vezan na odvzem prostosti, ki bi ji lahko bil izrečen v odreditveni državi članici – k vrnitvi zadevne osebe zavezana, ko obsodilna sodba postane pravnomočna, razen če je iz konkretnih razlogov, ki se nanašajo na spoštovanje pravice zadevne osebe do obrambe ali na učinkovito izvajanje sodne oblasti, nujno potrebna navzočnost te osebe v odreditveni državi članici, dokler druge postopkovne faze, ki spadajo v okvir kazenskega postopka v zvezi s kaznivim dejanjem, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, niso pravnomočno končane.